

Вшанували пам'ять жертв війни в Україні

Напередодні Дня скорботи і вшанування пам'яті жертв війни в Україні голова районної державної адміністрації Гаврилович Р. В., голова районної ради Костик В. В. та ветерани Великої Вітчизняної війни, представники трудових колективів поклали квіти до могили загиблим визволителям Андрушівки, що на алеї Слави в міському парку. Голова районної ради Костик В. В., звертаючись до присутніх, сказав, що 22 червня 1941 року - це день, який назавжди залишиться в пам'яті тих, хто пройшов через горнило війни, пережив

фашистську окупацію, хто піднімав країну з руїн. Хвилиною мовчання присутні вшанували пам'ять синів і дочок українського народу - жертв війни в Україні.

Ветеран війни Лоханський Й. В. у своєму виступі наголосив, що люди старшого покоління повинні виховувати в молоді патріотичні почуття, любов до рідної землі - суверенної і незалежної України.

Марія ОЛЕКСЮК
Фото автора

29 червня - День молоді

Власна справа - це праця і пошук

Коли Олександр закінчив навчання і захистив диплом інженера-механіка, знайти роботу за фахом на ринку праці було нелегко. Та, що траплялась, оплачувалась низько. Юнак вкотре повертався до своєї потаємної мрії - відкрити власну справу. А де взяти гроші? Якщо кредит - треба віддавати його в строк і з процентами. Батьки й хотіли б допомогти, та не виходило: зарплати в них невисокі, мама на той час ще й стала інвалідом.

.....

І хлопець поклався на себе - поїхав заробляти гроші за кордон.

- Якщо хтось думає, що там одразу в долоні падає манна небесна, то помиляється, - розповідає мені Олександр Кондрачюк. - Гроші платять гарні, але ж за них витискають з тебе всю силу. Я спочатку думав, що не витримаю. Працював по 17 годин. Вночі прокидався від того, що руки терпи і боліли. Але в мене була мрія і я знав, що без початкового капіталу її не здійснити.

Юнак мав час для того, щоб визначитися, який вид підприємницької діяльності обрати. Отож невдовзі, придбавши контейнер, відкрив у центрі міста напроти відділення Ощадбанку магазин «Ресурс». Спочатку наповнював його полиці товарами, на які вистачало грошей, з часом асортимент розширювався і зростає. Але основний напрямок діяльності не змінювався - це продаж бензо- і електроінструментів, все для електрогосподарства.

Тепер на рекламному щиті - перелік товарів постійно розширюється: це сантехніка, провід, опалювальні котли, все для прокладання водоводів та ще тисяча дрібниць.

Такий магазин - не один в районі. Проте в кожному виста-

чає покупців. У Олександра багато постійних клієнтів. В нього вони не лише купують товар, а й одержують гарантію на нього. Але якщо техніка зламалася - чи то дочасно, чи поза гарантійним строком, несуть її до продавця. Не із скаргою чи з наріканням, а з проханням полагодити. Олександр ніколи не відмовить:

- Я розумію кожного свого покупця. Людина віддала гроші, придбала бажаний товар і раптом - поломка. Якщо можу - сам ліквідую, в складніших випадках користуюся послугами сервісної служби. Мені головне, щоб покупцеві був гарантований захист його інтересів, щоб він мені вірив, не розчарувався. І щоб обов'язково

прийшов за наступною покупкою. До речі, я доставляю й товари на замовлення, бо приміщення в мене тіснувате, великий лишок товару розмістити ніде.

- Вам би не завадила б і майстерня, і більша торговельна площа?

- Звичайно. Тим більше, що люди просять відремонтувати прилади, інструменти, які купили в інших магазинах. Їм я не відмовляю. Але мрії й бажання треба підкріплювати можливостями. Сподіваюсь, що останні колись таки побільшає, коли держава підтримає малий бізнес не словом, а ділом.

- Кажуть, Вас і додому викликають, побутової техніки тепер багато, не всю її зручно доставляти на ремонт, - кажу Олександру.

- Трапляється і нерідко. Незважаючи на зайнятість, виїжджаю й на виклики.

До магазину заходили все нові покупці. З кожним продавць-господар спілкувався, показував потрібний товар, консультував. Було видно, що Олександр - врівноважений, поміркований, ввічливий - любить свою роботу, не боїться труднощів і вміє добиватися здійснення задуманого - працелюбності й наполегливості для цього йому не позичати.

Лідія НАКОНЕЧНА

На знімку: Олександр КОНДРАЧЮК (ліворуч) консультує покупця.

Фото автора

Реформа місцевого самоврядування ЯК ВІДБУВАТИМЕТЬСЯ ПЕРЕБУДОВА СИСТЕМИ ВЛАДИ В КРАЇНІ

Зараз багато говорять про реформу місцевого самоврядування, яка розпочалась в Україні. Вже підготовлена і затверджена Урядом Концепція реформи місцевого самоврядування. Мінрегіонів вже запропонувало зміни до Конституції України стосовно нової системи адміністративно-територіального устрою. Багато хто саме з цією реформою пов'язує перспективу для нашої держави стати на шлях успішного розвитку, а для нас, її громадян, - відчуття себе нарешті господарями на своїй землі. Про цю реформу - в запитаннях та відповідях.

1. ЩО ТАКЕ МІСЦЕВЕ САМОВРЯДУВАННЯ?

Якщо говорити зовсім просто, то місцеве самоврядування - це коли мешканці населених пунктів самі господарюють на своїй власній території. Для цього люди обирають місцеві ради та їх голів, яких уповноважують вирішувати більшість життєво важливих для них питань. Здебільшого органи місцевого самоврядування відповідають за такі сфери як шкільна і дошкільна освіта, охорона здоров'я первинного рівня (поліклініки, ФАПи), заклади культури, благоустрою - освітлення вулиць, стан доріг, прибирання території, підтримання громадського порядку і ще багато інших важливих повсякденних питань. Суть реформи якраз і полягає в тому, щоб віддати право самостійно вирішувати всі ці питання громаді - мешканцям міст, сіл, селищ.

2. А ХІБА В УКРАЇНІ ДОСІ НЕ БУЛО МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ?

Було, але дуже обмежене. Щоб зробити для громади щось корисне, місцева влада повинна мати відповідні кошти. А їх у місцевої влади практично не було. Бо ті податки, що сплачували підприємства і люди, які на них працювали, практично повністю забирали - в державну казну. А далі чиновники з Києва вирішували - кому і скільки дати. Яка ж це самостійність громад?! До того ж часто рішення - дадуть на місцеві потреби гроші чи не дадуть - приймалось через «відкат». Причому, на всіх рівнях - в міністерствах, в обласних, районних адміністраціях. Реально в Україні існувало не самоврядування, а корупційна вертикаль, яка з кожним роком тільки укріплювалась. Тож місцеве самоврядування якщо і могло щось робити, якимось діяти, то скоріше всупереч існуючій системі, а не завдяки їй.

3. ЯК МОЖНА ЦЕ ЗМІНИТИ? ЯК ДАТИ ГРОМАДАМ БІЛЬШЕ ПРАВ?

Через децентралізацію влади. Реформа місцевого самоврядування передбачає, що і право вирішувати - тобто повноваження, і відповідні кошти будуть передані громадам. Це буде закріплено і в Конституції України, яка є Основним Законом нашої держави, і в цілій низці інших законів. Цими законами будуть визначені нові правила, за якими працюватиме система влади. І якщо там буде визначено, що податок має зараховуватись у місцевий бюджет - це робитиметься автоматично. Якщо в законі буде визначено, що рішення щодо місцевих питань має приймати не чиновник в Міністерстві, а міська, селищна чи сільська рада, то вона це й буде сама вирішувати і вже нікому зверху не дозволить у себе це право забрати. При цьому також планується ліквідувати усі ті надбудови, які створювались з однією тільки метою - централізації влади та фінансів. А для цього теж потрібно буде внести відповідні зміни до законодавства.

4. ЯКІ САМЕ ЗМІНИ ДО КОНСТИТУЦІЇ ТА ЗАКОНІВ УКРАЇНИ ПРОПОНУЄТЬСЯ ВНЕСТИ ДЛЯ ЗДІСНЕННЯ РЕФОРМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ?

Необхідні два принципових рішення: про ліквідацію обласних та районних адміністрацій і передачу їх функцій виконавчим комітетам, районним обраними радами відповідного рівня; про перерозподіл основних повноважень (і фінансів) з рівня держави і області на рівень громади.

Перше означає, що влада на місцях передається органам влади, які обираються самими людьми, а не призначаються кимось в Києві. Все просто: якщо владу призначають зверху, то вона служить тим чиновникам, які її призначили. Якщо ж її обирають люди, вона працює для людей.

Друге означає, що основною є влада, яка найближча до людей - у неї найширші повноваження. Чим вище рівень влади, тим вужчим є коло її повноважень. А чим більше повноважень, тим більше і ресурсів (коштів), що залишаються для їх здійснення.

5. ДЕЯКІ ПОЛІТИКИ СЬОГОДНІ ГОВОРЯТЬ ПРО ТЕ, ЩО ТРЕБА ВЛАДУ І ПОВНОВАЖЕННЯ ПЕРЕДАВАТИ НЕ НА РІВЕНЬ ГРОМАД, А НА РІВЕНЬ РЕГІОНІВ. ХІБА ТАК НЕ БУДЕ КРАЩЕ?

У тій системі влади, яка існувала досі, від голови ОДА - «губернатора» - дійсно багато залежало в регіоні. Він був повноправною владою на території регіону. Так само, як практично вся влада в Києві була зосереджена в руках Президента, так в регіоні вона була в руках «губернатора».

Дехто вірить в те, що якщо «губернатор» буде обраний людьми (а не призначений Президентом, як досі), то все одразу зміниться, і він дбатиме про людей. Насправді ж, якщо у будь-якої людини багато влади, то вона завжди зможе замкнути її всю на собі. Тому є великий ризик того, що в результаті ми отримаємо країну не з одним, а з 27 «маленькими януковичами» - такими ж князями у своїх регіонах.

Реформа місцевого самоврядування передбачає не заміну одних людей іншими, а зміну системи в цілому. Коли повнота влади переходить на місцевий рівень, на той рівень, який є найближчим до людей, - це і є справжня децентралізація. На вищому рівні (район, далі - область, держава) залишаються лише ті питання, які є спільними для громад.

На обласному (регіональному) рівні це спеціалізована медицина, вищі навчальні заклади, дороги обласного значення, загальні питання регіонального економічного розвитку тощо.

МІНІСТР СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ Л. ДЕНІСОВА: «...ПІД ПРОГРАМУ ЖИТЛОВИХ СУБСИДІЙ ПІДПАДЕ ПРИБЛИЗНО 1,5 МІЛЬЙОНА СІМЕЙ, А ПІД ПРОГРАМУ КОМПЕНСАЦІЙ - МАЙЖЕ З МІЛЬЙОНИ. ТОБТО, ЗАГАЛОМ ПОНАД 4,5 МІЛЬЙОНА (АБО 30%) РОДИН В УКРАЇНІ БУДУТЬ ЗАХИЩЕНІ, ЩОБ НЕ ДОВЕЛОСЯ ВІДДАВАТИ ЗА КОМУНАЛКУ ОСТАННІ КОПІЙКИ. ЯКЩО В РОДИНІ ДОХІД НА ОДНУ ЛЮДИНУ МІНІМАЛЬНИЙ ЯК ДЛЯ ПРАЦЕЗДАТНОГО, ТОБТО НЕ БІЛЬШЕ НІЖ 1190 ГРН., ТО ЇЙ БУДЕ НАДАНО ДОПОМОГУ.»

Більше інформації ви зможете прочитати на сайті нашої газети <http://andrushivchina.ucoz.ua>